

Sygn. akt VIII C 2310/17

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

dnia 6 kwietnia 2018 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi w VIII Wydziale Cywilnym

w składzie: przewodniczący: SSR Bartek Męcina

protokolant: st. sekr. sąd. Ewa Ławniczak

po rozpoznaniu w dniu 6 kwietnia 2018 roku w Łodzi

sprawy z powództwa T. Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego w W.

przeciwko A. S.

o zapłatę

oddala powództwo.

Sygn. akt VIII C 2310/17

UZASADNIENIE

W dniu 9 października 2017 roku powód (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w W., reprezentowany przez pełnomocnika będącego radcą prawnym, wytoczył przeciwko pozwanej A. S. powództwo o zapłatę kwoty 5.252,46 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz wniósł o zasądzenie zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powód podniósł, że przedmiotowa wierzytelność powstała w wyniku zawarcia przez pozwaną w dniu 22 października 2015 roku z (...) spółka z o.o. Spółka jawna umowy nr (...). W dniu 1 lutego 2016 r. (...) spółka z o.o. Spółka jawna została przekształcona w (...) Finanse spółka z o.o. Pozwana nie dotrzymała warunków umowy, w związku z czym wierzyciel wypowiedział w dniu 3 lutego 2017 r. umowę. Na podstawie umowy z dnia 11 września 2015 roku (...) spółka z o.o. Spółka jawna dokonała w dniu 26 października 2015 r. przelewu wierzytelności przysługującej wobec pozwanej. Na dochodzoną pozew kwotę składa się 2.566,86 zł. tytułem kapitału, 1.973,17 zł. tytułem opłaty operacyjnej, 108,19 zł. tytułem odsetek umownych, 45,26 zł. tytułem odsetek karnych, 82,50 zł. tytułem kosztów windykacyjnych oraz 243,44 zł. tytułem odsetek naliczonych po wypowiedzeniu umowy.

(pozew k. 3- 5)

Na rozprawie w dniu 6 kwietnia 2018 roku w imieniu powoda jego pełnomocnik nie stawił się – został prawidłowo zawiadomiony o terminie rozprawy. Pozwana nie stawiła się na termin rozprawy, pomimo prawidłowego wezwania, nie żądała przeprowadzenia rozprawy w swej nieobecności, nie złożyła w sprawie żadnych wyjaśnień, w tym odpowiedzi na pozew. W związku z powyższym Sąd wydał wyrok zaoczny.

(protokół do wyroku zaocznego k. 38)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 11 września 2015 roku (...) spółka z o.o. spółka jawna we W. zawarła z (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w W. umowę o przelew wierzytelności.

(umowa przelewu wierzytelności k. 14- 15)

W dniu 18 września 2015 roku (...) spółka z o.o. spółka jawna we W. zawarła z (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w W. aneks nr (...) do umowy przelewu wierzytelności z dnia 11 września 2015 r.

(aneks do umowy przelewu wierzytelności k. 15)

W dniu 15 października 2015 roku A. S. zawarła z (...) spółka z o.o. spółka jawna we W. umowę pożyczki o nr (...), na mocy, której pozwana otrzymała pożyczkę w kwocie 9.300 zł na okres od dnia zawarcia umowy do 9 października 2017 r.

(umowa pożyczki k. 6- 8)

Opisany stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie znajdujących się w sprawie dokumentów, których prawidłowość i rzetelność sporządzenia nie budziła wątpliwości, nie była również kwestionowana przez strony postępowania.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

W przedmiotowej sprawie (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w W. nie wykazał swojej legitymacji czynnej do występowania w przedmiotowym procesie. Powód w żaden sposób nie udowodnił, że przysługuje mu wierzytelność w stosunku do A. S. wynikająca z zawartej przez pozwaną z dnia 15 października 2015 roku z (...) spółka z o.o. spółka jawna we W. umowy pożyczki o nr (...) w wysokości dochodzonej przedmiotowym powództwem. Powód nie wykazał, że skutecznie nabył wierzytelność względem pozwanej od pierwotnego wierzyciela. Strona powodowa co prawda złożyła zawartą w dniu 11 września 2015 roku z (...) spółka z o.o. spółka jawna we W. umowę o przelew wierzytelności, a także zawarty tydzień później aneks do powyższej umowy. Jednak zauważyć należy, że przedmiotowa umowa pożyczki została zawarta później, bo jak już była o tym mowa powyżej w dniu 15 października 2015 roku. Zatem nie ulega wątpliwości, że roszczenia wynikające z umowy pożyczki o nr (...) nie mogły być przedmiotem ani umowy cesji wierzytelności z dnia 11 września 2015 roku, jak również zawartej w dniu 18 września 2015 aneksu do powyższej umowy. Co prawda w uzasadnieniu pozwu strona powodowa wskazywała, że nabyła przedmiotową wierzytelność w dniu 26 października 2015 r. na podstawie umowy z dnia 11 września 2015 roku. Jednak powód nie przedstawił żadnego dowodu na potwierdzenie powyższej okoliczności. Takim dowodem z pewnością nie może być znajdujący się na karcie 21 dokument zatytułowany „Ostateczny wykaz wierzytelności”, który stanowi załącznik nr 1 do aneksu nr (...) do umowy przelewu wierzytelności, który został przecież sporządzony przed zawarciem umowy pożyczki. Powyższej oceny Sądu nie zmienia również oświadczenie o dokonaniu cesji praw znajdujące się na karcie 22, w którym potwierdzono, że w dniu 26 października 2015 r. (...) spółka z o.o. spółka jawna we W. przelała na powoda wierzytelność objętą pozwem. Tego rodzaju dokument nie może stanowić i nie stanowi dowodu na istnienie zobowiązania pozwanej. Jest to tzw. dokument prywatny, którego formalna moc dowodowa, jak stanowi art. 245 k.p.c., ogranicza się do domniemania, że osoba podpisana pod dokumentem złożyła oświadczenie nim objęte. Tylko w takim zakresie dokument ten nie budzi wątpliwości Sądu. Materialna moc dowodowa tego dokumentu bez poparcia go odpowiednimi dokumentami źródłowymi, jest nikła. Jednocześnie przypomnienia wymaga, że treść oświadczenia zawartego w dokumencie prywatnym nie jest objęta domniemaniem zgodności z prawdą zawartych w nim twierdzeń. Zatem dokument prywatny nie jest dowodem rzeczywistego stanu rzeczy (por. wyrok SN z dnia 25 września 1985 r., IV PR 200/85, OSNC 1986, nr 5, poz. 84). Poza tym strona powodowa nie wykazała, że osoba składająca podpis pod oświadczeniem o dokonaniu cesji praw była uprawniona do reprezentacji pierwotnego wierzyciela. Ze złożonego odpisu z (...) spółka z o.o. spółka jawna we W. nie wynika w żaden sposób uprawnienie J. M. do reprezentowania pierwotnego wierzyciela.

W konsekwencji uznać należy, że powód, od początku postępowania reprezentowany przez zawodowego pełnomocnika, w żaden sposób nie wykazał, że nabył wierzytelność względem pozwanej. Zgodnie zaś z treścią przepisu art. 6 k.c., ciężar udowodnienia twierdzenia faktycznego spoczywa na tej stronie, która z tego twierdzenia wywodzi

skutki prawne. W przedmiotowej sprawie to powód winien udowodnić, że nabył ze skutkiem prawnym wierzytelność względem pozwanej wynikającą z przedmiotowej umowy pożyczki, i że pozwana powinna zapłacić mu należność w opisanej pozwem wysokości. Stosownie bowiem do treści art. 232 k.p.c. to strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Oznacza to, że obecnie Sąd nie jest odpowiedzialny za wynik postępowania dowodowego, a ryzyko nieudowodnienia podstawy faktycznej żądania ponosi powód. Wskazać przy tym należy, że obowiązujące przepisy (art. 207 § 6 k.p.c.) nakazują stronom postępowania przytaczanie okoliczności faktycznych i dowodów, co do zasady wraz z pierwszym pismem, w którym zajmuje stanowisko w sprawie (pозwie, odpowiedzi na pozew, sprzeciwie). Już zatem w treści pozwu powód winien niezwłocznie przedstawić wszelkie wnioski dowodowe i dowody na uzasadnienie swoich twierdzeń faktycznych (B. K., Rozważania o "braku zwłoki" jako podstawie uwzględnienia spóźnionego materiału procesowego na gruncie art. 207 § 6 oraz 217 § 2 k.p.c. Artykuł. S. P.. (...) -148). Wskazać bowiem należy, że § 2 art. 217 k.p.c. jasno wskazuje, że fakty i dowody winny być przytaczane „we właściwym czasie” pod rygorem ich pominięcia jako spóźnionych (por. Komentarz do art. 217 Kodeksu postępowania karnego: P. Telenga i inni, Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz. WKP, 2012; T. Żyżnowski i inni, Kodeks postępowania karnego. Komentarz. Tom I. Artykuły 1-366. Lex, 2013; B. Karolczyk, Rozważania o "braku zwłoki" jako podstawie uwzględnienia spóźnionego materiału procesowego na gruncie art. 207 § 6 oraz 217 § 2 k.p.c. Artykuł. St.Prawn. 2012/1/123-148). Z opisanych powyżej przyczyn uznać należy, że powód nie udowodnił, że pozwana ma obowiązek zapłaty na jego rzecz jako cesjonariusza kwoty dochodzonej pozwem.

W przedmiotowej sprawie Sąd wydał wyrok zaoczny, z uwagi na spełnienie przesłanek z art. 339 § 1 k.p.c. i art. 340 k.p.c. Wydanie wyroku zaocznego nie przesądzało jednak o uwzględnieniu powództwa. Z przepisu art. 339 § 2 k.p.c. wynika bowiem, że sąd przyjmuje za prawdziwe twierdzenia powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie

lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą, chyba, że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa. Przewidziane w przepisie art. 339 § 2 k.p.c. domniemanie prawdziwości twierdzeń powoda zastępuje postępowanie dowodowe tylko wówczas, gdy twierdzenia te nie budzą uzasadnionych wątpliwości. W przedmiotowej sprawie twierdzenia faktyczne powoda budziły jednak uzasadnione wątpliwości Sądu w świetle dokumentów załączonych do pozwu.

Mając na uwadze powyższe rozważania, Sąd wydając w sprawie wyrok zaoczny oddalił powództwo w całości.